

10. Чернобельская Г.М. Основы методики обучения химии. -М.: Просвещение, 1987. – 255 с.
11. Чертков И.Н., Жуков П.Н. Химический эксперимент с малыми количествами реактивов: Кн. для учителя. – М.: Просвещение, 1989. -191с.
12. Цветков Л.А. Эксперимент по органической химии в средней школе.– М.: Школьная Пресса, 2000. -193 с.
13. Шелинский Г.И., Смирнов А.Д. Методика обучения химии в восьмилетней школе. -М.: Просвещение, 1965. – 295 с.

КОНТРОЛЬ НАВЧАННЯ ЗА ВИБОРОМ СТУДЕНТА

Криворучко А.В. (Полтава)

Осміслення продуктивних тенденцій зарубіжних шляхів впровадження кредитно-модульної системи свідчить про необхідність організації ефективного контролю у вищій школі. Це вимагає нового підходу до організації навчальної діяльності, що полягає у необхідності врахування індивідуальних особливостей студентів у навчальному процесі через узгодженість змісту навчальних предметів як з державним замовленням так і потребами особистості для реалізації варіативності, гнучкості, динамічності контролю та оцінювання навчання, забезпеченості структурно-функціональної єдності елементів контролю та оцінювання.

Контроль результатів навчання студентів може бути представлений як один із діяльнісних способів активізації роботи студентів і викладачів. Він допомагає студентам розробляти стратегію навчання з врахуванням власних можливостей, потреб. Викладач при цьому має можливість вибудовувати навчальний процес як багатоваріантну взаємодію суб'єктів навчання з контролюючою системою. При цьому система контролю сприятиме здійсненню функцій коректуючої, керуючої і навчаючої діяльності.

Організувати контролюючу систему в певній мірі зможе врегульована діяльність учителя і студентів. Зміст діяльності вчителя полягає в розробці блочно-модульної структури навчання, діагностиці і моніторингу якості навчання, мотивації діяльності студентів, розробка критеріїв оцінювання і видів контролю, розробка банку завдань різних рівнів та типів складності, розробка бланків обліку успішності для учителів та студентів, дотримання вимог до контролю та оцінювання.

Освітня діяльність студента повинна реалізуватися через розкриття та спрямування внутрішніх резервів особистості, розвиток здібностей та обдарувань. Побудувати ефективну систему контролю результатів навчання студентів можливо при встановленні їх готовності до сприйняття і засвоєння нових знань, отриманні інформації про самостійну роботу, виявленні складності помилок і причин їх виникнення та усунення, визначенні ефективних методів і засобів навчання, виявленні правильності, об'єму, глибини засвоєних знань, умінь та навиків.

Навчальний процес на сьогоднішньому етапі розвитку освіти повинен бути організований таким чином, щоб студент свідомо прагнув до самоорганізації власної діяльності, до побудови індивідуальної освітньої траєкторії, систематичного, активного, самостійного поповнення знань, міг реально оцінити стан своєї підготовки, визначити рівень засвоєння знань. З цією метою створюються оптимальні умови для здійснення індивідуального контролю, орієнтованого на різні типи і рівні засвоєння знань студентів. Індивідуальний конт-

роль навчання – це підбір варіативних форм і засобів контролю за навчальною діяльністю студентів адаптованих відповідно до їх потреб і можливостей. Актуальним, таким чином, є контроль та оцінка самостійної роботи студентів.

Відбір змісту самостійної діяльності включає не тільки обов'язкову підготовку до аудиторних занять, модульних робіт, виконання домашніх завдань [1], а й включення нових видів діяльності що передбачають орієнтацію на здатність людини до пошуку нових знань і творчості, самоорганізацію сапоактуалізацію, самовизначення, самодиференціацію, самооцінювання.

Діяльність студента повинна засновуватися на реалізації його особистісного потенціалу і приводити до створення освітніх продуктів, виступати суб'єктом свого навчання, що має можливість вибудовувати індивідуальну освітню траєкторію, ставити освітню мету, відбирати зміст і форми навчання, тобто брати участь в організації власної освіти [2].

За таких умов вибір форм і змісту контролю навчання студентів набуває такого змісту:

Реалізація контролю навчання за вибором студента можлива за умов, коли кожен студент може:

- 1) *вибирати*: навчальний матеріал, спосіб засвоєння, види самостійних робіт, форму звітності, оптимальний темп і режим навчання;
- 2) *замовляти*: види робіт, рівень складності, теми, які не увійшли, або недостатньо відображені серед запропонованих, спеціальні заняття, групові та індивідуальні консультації для контролю та корекції власної діяльності, індивідуальні форми роботи для студентів, яким даний режим навчання не є оптимальним (враховуючи індивідуальні психо-фізичні і інші особливості, передбачені нормативними документами), додаткові завдання підвищеної складності;
- 3) *розраховувати*: на співробітництво із викладачами кафедри, допомогу в самоорганізації навчання, участь у взаємонавчанні з одногрупниками.

Необхідно підбирати зміст, засоби, форми, методи навчання так, щоб студент міг здійснювати вибір на кожному етапі навчання, мав можливість досягти бажаного рівня знань, оскільки здійснення контролю залежатиме від самовизначення студентів, прилучення їх до різних видів самостійної діяльності.

Контроль навчання має сприяти правильній організації діяльності, що полягає, у виборі траєкторії навчання, корегуванні праці, самостійної роботи, отриманні інформації про можливості студента за допомогою оціночного бала, порівняння досягнутого успіху з попередніми досягненнями, а також із запланованими, базуватися на стимулюванні студентів і викладачів до досягнення нових успіхів в навчальній діяльності і бути неперервним на протязі всього процесу навчання.

Література

1. Положення про організацію самостійної та індивідуально-консультативної роботи в Полтавському університеті споживчої кооперації України. – Полтава : ПУСКУ, 2006. – 17 с.
2. Шацева К.Л. Модульно-рейтинговая система оценки качества обучения студентов вуза в условиях продуктивного образовательного процесса: Дис. канд. пед. наук. – Москва, 2005. – 172 с.

БІОЕТИЧНА СКЛАДОВА НАУКОВОЇ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОМИСЛОВА БІОТЕХНОЛОГІЯ»

Кликова К.В., Головей О.П. (Дніпродзержинськ)

Характерними особливостями реформування методики викладання у вищій школі є гуманізація та науково-пошукова орієнтація навчання. В контексті цих особливостей яскраво окреслюється коло питань, що пов'язує науку, освіту та майбутню професійно-виробничу діяльність студентів. Одночасно зміст сучасної освіти повинен відповідати концепції сталого розвитку, отже забезпечувати синтез природничо-наукових та соціо-гуманітарних знань. Особливо важливою є орієнтація на формування екоцентричного світогляду у студентів, майбутня спеціальність яких безпосередньо пов'язана з природокористуванням. Актуальні для підготовки фахівців-біотехнологів риси полягають у формуванні поняття необхідності ефективної та рівноправної співпраці ін-